

ki duymazdım. Mesele; postanede kaybolan kolinin yanında, burada ifadesine lüzum olmayan, burada hattâ ifade edilmemesi lâzımgelen birtakım, benim hiç bilmediğim, ilişkiler idi. Bu ilişkiler burada anlatılacak, hattâ arkadaşlıklar anlatılacak, bilmiyorum nasıl bu kadar yakından tanıyıyor bu arkadaşlıklar, peşinden beyanat verilecek benim de ismim konulacak arkasına, ben hiç bir şey söylemeyeceğim mesul arkadaşımız olarak. Bu mümkün mü?

Ben ne demişim?

«Bir süreden beri alışlagelen Devlet hayatında hizmet gören, Devlet hayatında sizin tarafınızdan hizmet görmesi için vazifelendirilen arkadaşlara, böyle üstünkörü, olur olmaz ve vâkıf olmadığımız meselelerde eğer bu gibi çamurları atıyaya devam ederseniz, bir gün korkarım ki huzurunuzda mesuliyet almak cesaretini gösterecek kimseyi bulamazsınız.» Bunun tulûat neresinde?

Sonra ne demişim? «Aldığım bilgiye göre, ki ben o tarihte müfettiştim, sonraki tarihte milletvekiliydim» demişim ve aldığım bilgiye göre de «1961 yılında Samsun Başmüdürlüğünden Beyoğlu Şube Müdürlüğüne (Başmüdürlüğüne değil Şube Müdürlüğüne) tayin edilmiş, 1970 tarihinde de İdare Meclisi bir karar almış; gene Şube Müdürlüğünden Başmüdür Muavinliğine tayin edilmiş, 5 - 10 gün sonra da (İdarî zaruretten, İdare Heyetinin kararının esbabı mucibesi yazılmaz, yazmış) tayini durdurmuşlar. Yani 3 sene evvel durdurmuşlar. Ve ne demişim?

«Bu arkadaş ne bana geldi, ne bu meseleyi biliyorum, ne dolaylı olarak birisini gönderdi ve dolayısıyla ben bu mesele ile ilgilim», demişim. Şimdi de Sayın Akyürek buraya çıkar, gene de «Arkadaşınızı müdafaa ediyorsunuz», der.

Bir memleketli olmak, bir insanı iyi top oynarken seyretmek arkadaşlığa kâfi ise, o Sayın Akyürek'in ölçüleri içinde bir arkadaşlık olsa gerek. Ve ne demişim?

«Doğan Kitaplı tarafından bu Beyoğlu Şubesine tayin edildi ve Meclis Reisi tarafından bunun tayini durduruldu gibi beyanat vermenin mânasının ve de bu meseledeki faydasını anlamak mümkün değil» demişim. Bu mu tuluat? Ve devam etmişim :

«Dün Şili'den avdet eden Sayın Meclis Başkanıyla görüştüm, kendisi bana; ne kendisini tanıdığımı, ne gördüğünü, ne de şahısla veya bu şahısla ilgili herhangi bir şahısla bu meseleyi görüşmediklerini ifade etti, öyle ise bunun mânası ne arkadaşlar?» demişim. Bu mu tuluat? Vâkıyı söylemişim. Ve de peşinden demişim ki, son olarak :

«Nitekim sadece Meclis Başkanı değil, sadece ben değil; birçok sayın senatör arkadaşımı da bu töhmetin altına eklemişler. Nedir netice? Netice; bir memurun bir yerden bir yere tayini.»

Yani bu meseleyi burada izah edebilmek veya iki koli paketinin açılıp açılmadığını burada ifade edebilmek için, bizleri bu kadar, Sayın Meclis Reisi dahil, bunun peşine takmanın faydası ne, demişim. Yukarıdan beri arz etmeye çalışmışım, demişim ki: «Bu adamı tanımam. Top oynarken tanırım, o da lisede iken.»

Bu adam tayin olmuş, ben Ziraat Bankasında müfettişmişim. Bu adamın tayini durdurulmuş, ben milletvekiliymişim. Şimdi geliyor arkadaşım, bunları dinledikten sonra, bu beyanatlarımı bana söylüyor «Zabıtları okumadı» diye. Sanki önünde benim konuşmamın zaptı yokmuş gibi, «arkadaşımı müdafaa eder» durumunda bırakıyor beni.

Sonunda bağlamışım ve de aynı dilekle bağlıyorum konuşmamı; «Maruzatımı burada kesiyorum. Temenni ediyorum ki, arkadaşların bu gibi meselelerde en az kendileri kadar haysiyetine, şerefine düşkün olan arkadaşlarını huzurunuzda incitmesinler. Huzurunuzda itibar yıpratmak için bu gibi tertiplere girmesinler.»

Yine aynı ağırlıkla bunu tekrarlar eümlemize saygılarımı sunarım.

ULAŞTIRMA BAKANİ RIFKI DANIŞMAN
(Erzurum Milletvekili) — Bu konu üzerinde söz istiyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN — Buyurun Sayın Bakan.

ULAŞTIRMA BAKANİ RIFKI DANIŞMAN
(Erzurum Milletvekili) — Muhterem Başkan, muhterem senatörler.

Yüce Heyetinizi muhakkık ve karar heyeti haline düşürmemek maksadıyla konunun teferruatına temas etmek istemiyorum. Sadece bir iki noktayı Yüce Heyetinize arz etmekle yetineceğim.